

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 216.171 van 7 november 2011
in de zaak A. 201.323/IX-7351**

In zake : XXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaten Katrien Crauwels en Koen Clonen
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 210a
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de STAD MECHELEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Ludo Kools
 kantoor houdend te 2800 Mechelen
 Van Benedenlaan 15
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 4 augustus 2011, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de beslissing van 7 juli 2011 van de burgemeester van de stad Mechelen waarbij XXXX voorlopig wordt geschorst voor de duur van vier maanden.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een nota ingediend.

 Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een verslag opgesteld.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 oktober 2011.

Kamervoorzitter André Vandendriessche heeft verslag uitgebracht.

De verzoeker, advocaat Koen Clonen, die eveneens verschijnt voor de verzoeker, en advocaat Ludo Kools, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Marc Lefever heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoeker is commissaris van politie (CP) bij de lokale politie te Mechelen.

Er zijn na het aantreden van de nieuwe korpschef problemen gerezen met betrekking tot de concrete functie-invulling van de verzoeker. Bij arrest nr. 212.381 van 4 april 2011 schorste de Raad van State de herplaatsing van de verzoeker in de functie van APO-officier (Autonoom Politioneel Onderzoek). Die herplaatsing is vervolgens ingetrokken. Volgens de verwerende partij is de verzoeker nog altijd APO-officier.

3.2. Volgens de verzoeker stelde hij eind 2010 vast dat de korpschef zich mogelijks schuldig had gemaakt aan een schending van het beroepsgeheim. Hij zou van deze feiten kennis hebben gekregen “in zijn hoedanigheid van APO-OGP-officier onder meer op basis van de voor hem uit hoofde van die functie

toegankelijke informatie in het ISLP-systeem van de politiezone”. Op 17 januari 2011 doet hij van deze feiten aangifte bij het Vast Comité van Toezicht op de politiediensten (het Comité P). Op 16 mei 2011 deelt dit comité hem mee dat de feiten van gerechtelijke aard zijn en dat ze ter kennis worden gebracht van de procureur des Konings te Mechelen.

Ondertussen worden de feiten ook in de pers ter sprake gebracht. Volgens de verzoeker gebeurde dit niet op grond van inlichtingen die door hem werden verstrekt, maar heeft de korpschef hem steeds daarvan verdacht. Op 13 mei 2011 deelt de journalist die de zaak in de pers heeft gebracht, aan de verzoeker mee dat de korpschef de verzoeker ervan verdenkt dat hij achter het lek in de pers zit en hem daarvoor wil aanpakken; ook dat hij weet dat de verzoeker niets gelekt heeft, maar dat hij zijn bronnen niet kan vrijgeven.

3.3. Op 22 juni 2011 schrijft de procureur des Konings te Mechelen de burgemeester van Mechelen aan. Zij schrijft dat haar lastens de verzoeker “feiten ter kennis kwamen, waaruit strafbare feiten in de uitoefening van zijn functie en zijn gerechtelijke opdrachten blijken”. Zij verwijst naar een inbreuk op artikel 550bis, § 2 en § 7 van het Strafwetboek. De feiten worden als volgt omschreven:

“Commissaris XXXX maakt als APO-officier gebruik om binnen het ISLP-netwerk documenten waar hij uit hoofde van zijn functie geen toegang toe heeft te consulteren en er tevens gebruik van te maken om de korpsleiding van de politiezone te schaden.”

De brief vervolgt:

“In het belang van het verder onderzoek en gelet op de ernst van de feiten, is het aangewezen dat aan betrokkene tijdelijk de toegang tot alle politielokalen wordt ontzegd, zodat hij niet in de mogelijkheid wordt gesteld om zijn collega's en ondergeschikten te beïnvloeden wat het lopende onderzoek betreft. Bovendien is naar aanleiding van de vermelde feiten het vertrouwen door de korpsleiding in hem als officier zwaar geschokt.

Daarom lijkt het mij opportuun dat door U overeenkomstig art. 59 van de voormelde wet tegenover hem bij ordemaatregel een beslissing van voorlopige schorsing wordt genomen.

Mag ik U tevens verzoeken mij overeenkomstig art. 60, tweede lid van de voormelde wet, in te lichten over de eventueel door U genomen beslissing van voorlopige schorsing bij ordemaatregel.”

3.4. Ingevolge deze informatie formuleert de burgemeester van Mechelen een voorstel om de verzoeker voorlopig te schorsen met verlies van 25 % van zijn wedde. In de brief van 24 juni waarmee hij dit ter kennis brengt van de verzoeker relateert hij het schrijven van de procureur en stelt hij dat uit dat schrijven duidelijk blijkt dat de verzoeker verdacht wordt van zeer zwaarwichtige feiten die, indien bewezen, onverenigbaar zijn met de principes vervat in de artikelen 130 en 132 van de wet van 7 december 1998 tot organisatie van een geïntegreerde politiedienst, gestructureerd op twee niveaus. Hij motiveert zijn voorstel als volgt:

“Overwegende, enerzijds, het bestaan van een opsporingsonderzoek dat lastens u werd ingesteld (gerechtelijk dossier met notitienummer ME.T.86-11).

Dat uit het schrijven van de procureur des Konings te Mechelen van 22 juni 2011 blijkt dat u verdacht wordt van de volgende strafrechtelijke inbreuk :

het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden overschrijden van de toegangsbevoegdheid tot een informaticasysteem en deze gegevens onder zich houden, onthullen of er enig gebruik van maken. (art.550bis §2 en §7).

Overwegende, anderzijds, dat uw verdere aanwezigheid binnen de dienst van de lokale politie van Mechelen onverenigbaar is met het belang van de dienst, omdat:

- u wordt verdacht van een zeer ernstige inbreuk te hebben gepleegd, die, indien deze wordt bewezen, onverenigbaar is met de principes, vervat in de artikelen 130 en 132 WGP,
- de inbreuk, indien deze wordt bewezen, is van aard om ieder verder vertrouwen in uw professioneel functioneren uit te sluiten of ten minste ernstig in vraag te stellen, en dit zowel vanwege uw hiërarchische overste, en in het bijzonder de korpsleiding, als vanwege uw collega's enerzijds, en derden anderzijds,
- dat het essentieel is dat een informaticasysteem, dat vertrouwelijke informatie bevat, niet toegankelijk is en afgesloten blijft voor wie tot deze informatie geen toegang kan hebben. Dat het zich ten onrechte toegang verschaffen tot deze informatie in strijd is met een behoorlijke beroepsuitoefening. Dat het ieder vertrouwen in een personeelslid, op basis van een correcte en loyale samenwerking, uitsluit,
- er moet worden verhinderd dat u verder toegang tot het informaticasysteem zou kunnen nemen,
- er moet worden voorkomen dat u, staande het onderzoek, derden, en in het bijzonder collega's en ondergeschikten, zou kunnen beïnvloeden,

- dat moet worden verwezen naar uw hogere functie, nl. deze van APO-officier. Mede gelet op het feit dat u, in deze functie, het eerste aanspreekpunt van de Procureur des Konings is i.v.m. de behandeling van de APO-dossiers, uw gedrag onberispelijk moet zijn. Dat ook de gerechtelijke overheden van u een in alle opzichten correcte houding moeten kunnen verwachten,
- iedereen, die werkzaam is bij de lokale politie Mechelen, en in het bijzonder een officier, dient onkreukbaar te zijn. Dat het vertrouwen dat de burgers in de lokale politie mogen stellen ernstig wordt verstoord wanneer misbruik wordt gemaakt van de toegang tot een informaticasysteem.

Overwegende dat, wat de mogelijke inhouding van 25 % van de brutowedde betreft, mijn ambt o.m. naar de volgende elementen verwijst:

- de ernst van de inbreuk die u ten laste wordt gelegd, en waarnaar hierboven reeds werd verwezen,
- de hogere positie, nl. deze van APO-officier, die u bekleedt, en de hiermee gepaard gaande voorbeeldfunctie, waarnaar hierboven steeds werd verwezen,
- het feit dat u geen prestaties meer dient te verrichten en, u derhalve ook geen kosten dient te maken.

Overwegende dat aan de wettelijke voorwaarden inzake de voorlopige schorsing is voldaan.”

Het voorstel bevat de uitnodiging voor een verhoor op 4 juli 2011 door de burgemeester.

Afgaand op het voorstel van de burgemeester, verleent de korpschef aan de verzoeker onmiddellijk dienstvrijstelling.

3.5. Omdat de verzoeker van 4 juli tot 30 juli 2011 met vakantie is vraagt zijn verdediger met een e-mailbericht van 30 juni om de hoorzitting uit te stellen tot na het einde van verzoekers verlof, omdat de verzoeker zelf aanwezig wil zijn. Er wordt hem geantwoord dat op de vraag niet wordt ingegaan omdat de verzoeker de mogelijkheid heeft zich te laten vertegenwoordigen en ook zelf een memorie kan neerleggen indien hij dat wenst.

De hoorzitting gaat dan door op 4 juli. De verzoeker wordt er vertegenwoordigd door een tuchtverdediger van het NSPV. Hij legt een uitgebreide verdedigingsnota neer waarin hij voorbehoud maakt over het feit dat geweigerd werd de hoorzitting uit te stellen, argumenteert dat de schorsing niet nodig is om het onderzoek integer en sereen te laten verlopen en dat een

overplaatsing naar een andere dienst daartoe al volstaat. Hij vraagt om in elk geval geen inhouding van wedde op te leggen.

3.6. Op 7 juli 2011 beslist de burgemeester van de stad Mechelen de verzoeker te schorsen bij ordemaatregel voor een periode van vier maanden zonder verlies van wedde. Deze beslissing wordt als volgt gemotiveerd:

“2. Uiteenzetting van de feiten en motivering van de voorlopige schorsing

Aangezien mijn ambt bij schrijven vanwege de Procureur des Konings te Mechelen d.d. 22.06.2011, ontvangen op 22.06.2011, in kennis werd gesteld van het feit dat lastens de heer XXXX, APO-officier bij de lokale politie Mechelen, een opsporingsonderzoek aan de gang is. Dat dit schrijven melding maakt van feiten, waarvan XXXX wordt verdacht, en die strafbaar zijn op grond van [artikel 550bis, § 2 en § 7]:

(...)

Dat uit een nota, aan het schrijven van de Procureur des Konings van Mechelen d.d. 22.06.2011 gehecht, en uiteenzetting van de feiten genoemd, blijkt dat er belastende elementen zijn die er op wijzen dat XXXX als APO-officier gebruik maakt om binnen het ISLP-netwerk documenten waar hij uit hoofde van zijn functie geen toegang toe heeft, te consulteren en er tevens gebruik van te maken om de korpsleiding van de politiezone te schaden.

(...)

Overwegende dat uit het schrijven d.d. 22.06.2011, uitgaande van de procureurs des Konings te Mechelen, en de bijlage, blijkt dat er lastens XXXX een opsporingsonderzoek aan de gang is.

In de op de hoorzitting d.d. 4.07.2011 neergelegde pleitnota vermeldt XXXX dat hij geen weet heeft over welk feit het gaat en waarover de inbreuk gaat. Hij stelt dat er een vermoeden is maar dat hij van de overheid wenst te vernemen welk feit hem ten laste wordt gelegd.

Het schrijven d.d. 24.06.2011, waarbij XXXX werd opgeroepen voor de hoorzitting d.d. 4.07.2011, vermeldt dat mijn ambt op 22.06.2011 een schrijven ontving, gedateerd op 22.06.2011, en waarbij de Procureur des Konings van Mechelen mijn ambt in kennis stelt van het feit dat lastens XXXX een opsporingsonderzoek werd opgestart. Het schrijven d.d. 22.06.2011, uitgaande van de Procureur, werd opgenomen in het dossier dat ter beschikking van XXXX werd gehouden. XXXX heeft hiervan op 24.06.2011 kennis genomen.

Alle elementen, waarover mijn ambt beschikt, werden derhalve aan XXXX ter kennis gebracht.

Art. 59 van de wet van 13 mei 1999 houdende het tuchtstatuut van de personeelsleden van de politiediensten bepaalt dat onverminderd andere ordemaatregelen die o.m. ter gelegenheid van een tuchtvordering kunnen

getroffen worden, de burgemeester het personeelslid van de lokale politie tegen wie een opsporingsonderzoek loopt of een strafvervolgning werd ingesteld en wiens aanwezigheid bij de lokale politie onverenigbaar is met het belang van de dienst, bij ordemaatregel voorlopig kan schorsen.

In casu staat vast dat aan de formele voorwaarde, aangeduid in art. 59 van de wet van 13 mei 1999 is voldaan. Lastens XXXX is immers een opsporingsonderzoek aan de gang.

In het licht hiervan behoeven de andere overwegingen die XXXX maakt i.v.m. het schrijven d.d. 22.06.2011, uitgaande van de Procureur, en nl.

- dat het echte notitienummer niet wordt vermeld,
- dat geen gedragingen werden gesitueerd in tijd en ruimte,
- dat onmogelijk kan worden nagegaan wie de Procureur des Konings heeft ingelicht en op welke wijze
geen verder antwoord.

Dat volledigheidshalve, en ten overvloede, wordt onderlijnd dat een voorlopige schorsing in het belang van de dienst in het kader van een opsporingsonderzoek geen tuchtrechtelijk karakter heeft en zich dus niet uitspreekt over enig schuldig gedrag in hoofde van betrokkene.

2. Overwegende dat mijn ambt de mening is toegedaan dat de verdere aanwezigheid van XXXX bij de lokale politie onverenigbaar is met het belang van de dienst.

Bij schrijven d.d. 22.06.2011, uitgaande van de Procureur des Konings te Mechelen, werd mijn ambt in kennis gesteld van het feit dat lastens XXXX een opsporingsonderzoek werd opgestart wegens schending van art. 550bis §2 en §7 SWB: 'Het met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden overschrijden van de toegangsbevoegdheid tot een informaticasysteem en deze gegevens onder zich te houden, onthullen of er enig gebruik van te maken'. De bijlage aan dit schrijven, uiteenzetting van de feiten genoemd, vermeldt: 'XXXX maakt als APO - officier gebruik om binnen het ISLP - netwerk documenten waar hij uit hoofde van zijn functie geen toegang toe heeft te consulteren en er tevens gebruik van te maken om de korpsleiding van de politiezone te schaden'.

XXXX wordt van een zeer ernstige inbreuk verdacht. De feiten, waarvoor een opsporingsonderzoek werd opgestart, zijn, indien zij worden bewezen, in strijd met de art. 130 en 132 WGP, waarin wordt aangeduid dat de politieambtenaren integer dienen te zijn en elk misbruik bij hun optreden moeten uitsluiten (art. 130 WGP) en elke gedraging die o.m. met de waardigheid van het ambt strijdig is moeten vermijden (art. 132 WGP).

De feiten, indien deze bewezen worden, zijn van aard om ieder verder vertrouwen in het professioneel functioneren van XXXX uit te sluiten, of ten minste ernstig in vraag te stellen.

De uiteenzetting van de feiten, gehecht aan het schrijven van de Procureur des Konings d.d. 22.06.2011, vermeldt dat XXXX van de documenten, waartoe

hij geen toegang heeft, gebruik maakt om de korpsleiding van de politiezone te schaden. Dit betekent dat de informatie, die XXXX ten onrechte zou hebben bekomen, aan derden ter beschikking werd gesteld.

Het is essentieel dat een informaticasysteem, dat vertrouwelijke informatie bevat, niet toegankelijk is en afgesloten blijft voor wie tot deze informatie geen toegang heeft. Het zich ten onrechte toegang verschaffen tot deze informatie is in strijd met de behoorlijke beroepsuitoefening. Dit is eveneens het geval voor het meedelen van informatie aan derden. Dergelijke handelwijze, indien bewezen, sluit ieder vertrouwen in een personeelslid zowel vanwege de korpsleiding, de collega's, als derden, uit.

Er moet worden verhinderd dat XXXX verder toegang kan nemen tot het informaticasysteem.

Er moet worden voorkomen dat XXXX, staande het onderzoek, derden, en in het bijzonder collega's en ondergeschikten zou kunnen beïnvloeden.

Daarbij moet worden verwezen naar de hogere functie die XXXX bekleedt. XXXX is APO - officier. In deze functie is hij het eerste aanspreekpunt van de Procureur des Konings i.v.m. de behandeling van de APO - dossiers. Zijn gedrag moet dan ook onberispelijk zijn. De gerechtelijke overheden kunnen en moeten van XXXX een in alle opzichten correcte houding kunnen verwachten.

Iedereen die bij de lokale politie van Mechelen werkzaam is, en in het bijzonder een officier, moet onkreukbaar zijn. Het vertrouwen dat burgers in de lokale politie mogen stellen wordt ernstig verstoord wanneer misbruik wordt gemaakt van de toegang tot een informaticasysteem.

Rekening houdend met deze elementen acht mijn ambt de voorlopige schorsing voor een duurtijd van vier maanden de meest adequate maatregel. Een herplaatsing, zoals XXXX voorstelt, is niet nuttig, gelet op het blijvend contact dat XXXX mogelijk o.m. met collega's kan hebben. Bovendien blijkt uit niets dat dergelijke maatregel praktisch realiseerbaar is.

Dat aldus voldaan is aan de tweede voorwaarde aangeduid in art. 59 van de Wet van 13 mei 1999.

(...)

4. Gelet op de gegevens, eigen aan de persoonlijke toestand van XXXX, verstrekt tijdens de hoorzitting d.d. 4.07.2011, beslist mijn ambt om de voorlopige schorsing niet gepaard te laten gaan met een inhouding van wedde.”

Dit is de bestreden beslissing. Zij wordt bij aangetekend schrijven van dezelfde dag aan de verzoeker betekend.

IV. Onderzoek van de vordering

4. Overeenkomstig artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

5. Volgens de verzoeker is de bestreden beslissing ingegeven door de bedoeling om hem te beschadigen bij de leden van het korps en bij de gerechtelijke instanties. De malafide bedoeling van de verwerende partij blijkt uit de “geregisseerde wijze” van kennisneming van de feiten, de hardnekkigheid van het afwijzen van zijn verweer en de drogredenen die het besluit zelf vermeldt. De bestreden beslissing tast zijn professionele integriteit aan: derden zullen de beslissing opvatten als een bewijs van ernstige tekortkomingen hetgeen zijn eer en reputatie onherstelbaar zal beschadigen. Zijn collega's zullen besluiten dat hij gedesavoueed is door de korpsleiding en dat maakt evident elke normale uitoefening van het hiërarchisch gezag onmogelijk. Op het ogenblik van een vernietiging zal dat nadeel zich geconsolideerd hebben. Voorts zal de voorlopige schorsing zijn sollicitatiekansen als leidinggevend officier tot nul herleiden en zijn kansen op bevordering of op een nieuwe arbeidsplaats hypothekeren, aangezien zij reden zal zijn om een ongunstig advies over hem te formuleren of minstens een aanleiding zal zijn om argwaan tegen hem te koesteren. Ten slotte heeft de maatregel ook ernstige gevolgen voor zijn gezinsleven: gezondheidsproblemen en de stabiliteit ervan komen onder druk te staan wegens de onzekere toekomst en een dreigend ontslag. Bovendien valt te verwachten dat de voorlopige schorsing zal verlengd worden zolang het opsporingsonderzoek loopt.

6. De verwerende partij stelt dat de getroffen maatregel kadert in artikel 59 van de tuchtwet en dat hij evenredig is aan de feiten die tot het

opsporingsonderzoek hebben geleid. Er kon de facto geen andere maatregel getroffen worden. De schorsing voor vier maanden is ook de meest adequate, rekening houdend met de feiten, de positie van de verzoeker, zijn mogelijkheden van toegang tot het informaticasysteem, het geschonden vertrouwen van gerechtelijke overheden en burgers en de mogelijke beïnvloeding van collega's.

Beoordeling

7. Bij het opleggen van een preventieve schorsing -ook wanneer zij steun vindt in bepalingen van de tuchtwet- neemt het bestuur geen standpunt in over het schuldig gedrag van de betrokken ambtenaar. Het is een bewarende maatregel die uitsluitend ertoe strekt de normale werking van de dienst te garanderen. De gegevens die de verzoeker overlegt zijn ook niet van aard om reeds in de huidige stand van de rechtspleging te besluiten dat er sprake zou kunnen zijn van een verkapte tuchtstraf.

8. Een preventieve schorsing berokkent in beginsel, vanwege haar tijdelijk en niet-tuchtrechtelijk karakter, geen nadeel dat niet naar behoren kan worden hersteld door een vernietigingsarrest. Het komt aan de verzoeker toe om aan de hand van precieze en concrete gegevens aannemelijk te maken dat er in zijn geval bijzondere omstandigheden bestaan die erop wijzen dat enkel een schorsing het uiteengezet nadeel kan tegengaan.

9. Dat de verzoeker zelf of zijn omgeving de maatregel zal opvatten als een bewijs van onoorbaar gedrag, is het gevolg van een perceptie die niet verbonden mag worden met de maatregel. Evenmin impliceert hij dat de hiërarchie geen vertrouwen meer in hem zou hebben: omdat er een strafonderzoek loopt, moet de verzoeker een tijdlang weggehouden worden van de dienst.

De verzoeker verschaft geen concrete gegevens over het belasten van zijn carrièrekansen door de opgelegde maatregel, die slechts over een korte periode loopt. De maatregel in verband brengen met een zoektocht naar een nieuwe arbeidsplaats is zelfs helemaal denkbeeldig, aangezien er geen definitieve

verwijdering uit de dienst wordt mee voorbereid. En met de stelling dat de voorlopige schorsing slechts wordt opgelegd wanneer de zwaarste tuchtstraffen worden overwogen koppelt de verzoeker de voorlopige maatregel aan een tuchtstraf, hetgeen een juridisch verkeerd uitgangspunt is.

De verzoeker brengt geen concrete gegevens aan die de overtuiging kunnen genereren dat de tenuitvoerlegging van de bestreden maatregel tot de ontwrichting van het gezin zal leiden.

10. De verzoeker verwijst naar de te verwachten verlenging van de maatregel. Dat de maatregel verlengd wordt is niet zeker. Een nieuwe beslissing is vereist. En daarvoor zal de verwerende partij opnieuw moeten afwegen of de feitelijke gegevens van de zaak, zoals zij inmiddels geëvolueerd zijn en aanleiding hebben kunnen geven tot nieuwe inzichten over de gebeurtenissen en de bijhorende desoriëntering van de werking van de dienst, haar nog wel toelaten te besluiten dat een verdere preventieve schorsing toch nog noodzakelijk is om de goede werking van de dienst te verzekeren, in welk geval zij ook rekening zal moeten houden met andere ordemaatregelen die zij kan treffen, zoals bijvoorbeeld de tewerkstelling van de verzoeker in een andere functie.

11. Het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is thans niet aangetoond.

V. Anonimisering

12. De verzoeker vraagt de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel 2, eerste lid, van het koninklijk besluit van 7 juli 1997 betreffende de publicatie van de arresten en de beschikkingen van niet-toelaatbaarheid van de Raad van State kan bij de publicatie van de beschikking of van het arrest de identiteit van natuurlijke personen, op

uitdrukkelijk verzoek van een natuurlijke persoon die partij is bij een geschil dat bij de Raad van State aanhangig is, worden weggelaten.

13. De vraag wordt ingewilligd.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad van State wordt de identiteit van de verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 november 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

André Vandendriessche,	kamervoorzitter,
bijgestaan door	
Vera Wauters,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Vera Wauters

André Vandendriessche